

Особливості адаптації дітей до ШКОЛИ

(рекомендації для батьків)

Період адаптації дитини до школи може тривати від 2-3 тижнів до півроку, це залежить від багатьох чинників: індивідуальні особливості дитини, характер взаємовідносин з оточуючими, тип навчального закладу (а значить, і рівень складності освітньої програми), ступінь підготовленості дитини до шкільного життя.

Важливим чинником є і підтримка дорослих - мами, тата, бабусь і дідусів. Чим більше дорослих нададуть посильну допомогу в цьому процесі, тим успішніше дитина адаптується до нових умов.

Які ознаки успішної адаптації?

По-перше, це задоволеність дитини процесом навчання. Їй подобається в школі, вона не відчуває невпевненості і страхів.

Друга ознака - наскільки легко дитина справляється з програмою. Якщо школа звичайна і програма традиційна, а дитина відчуває труднощі у навчанні - необхідно підтримати її у важкий момент, не критикувати надмірно за повільність, а також не порівнювати з іншими дітьми. Всі діти різні.

Дуже важливо на першому етапі вселити в школяра упевненість в успіх, не дозволити йому піддаватися розчаруванню ("У мене нічого не вийде!"), інакше боротися з апатією ви будете дуже довго.

Наступна ознака успішної адаптації - це ступінь самостійності дитини при виконанні нею навчальних завдань, готовність вдатися до допомоги дорослого лише після спроб виконати завдання самому.

Частенько батьки дуже старанно "допомагають" дитині, що викликає деколи протилежний ефект. Учень звикає до спільно-го виконання уроків і не хоче робити це самостійно. Тут краще відразу позначити межі вашої допомоги і поступово зменшувати їх.

Але найважливішою ознакою того, що дитина повністю освоїлася в шкільному середовищі, є його задоволеність міжособовими відносинами – з однокласниками і вчителем. Нерідко батьки лають дитину за те, що вона пізно повертається зі школи, що їй часто дзвонять друзі не "по справі", що дуже багато часу у неї йде на прогулянки. Проте добре б пам'ятати про те, що в цей період першокласник активно встановлює контакти, шукає своє місце в дитячому середовищі, вчиться співіснувати з іншими дітьми і приймати допомогу на свою адресу. Допоможіть йому в цій не-простій справі! Від того, яку нішу займе ваше чадо при розподілі соціальних рол-ей, залежить весь період його навчання в школі. Пригадайте, як важко позбутися іміджу "жаднюги" або "всезнайки", як багато проблем з'являється в підлітковому віці саме тому, що колись малюку не вдалося проявити себе належним чином.

Окремо необхідно сказати і про відносини з вчителем.

Перша вчителька - це важлива людина в житті всієї вашої сім'ї. Добре б відразу встановити з нею тісний контакт, прислухатися до її порад, пропонувати допомогу в організації свят і загальних справ – адже будь-яка ваша участь в шкільному житті піде на користь вашій дитині. Ваш син або дочка матимуть мотив гордитися вами! Обов'язково погоджуйте вимоги, щоб дитина не постраждала від ваших розбіжностей з педагогом. Якщо вас не влаштовує (або просто незрозуміла) мето-дика навчання, попросіть вчителя пояснити її особливості і переваги перед інши-ми способами навчання. Думаємо, що будь-який вчитель зробить це охоче, адже він зацікавлений бачити у вас в першу чергу помічників, а не критиків. Від вчителя

залежить і то, який сусід по парті "дістанеться" вашій дитині. Це - важливий чинник успішної адаптації першокласника. Обов'язково поцікавтеся, які відносини складаються у дітей, що сидять разом. А можливо, це ваш нащадок заважає комусь на уроках? Не лякайтеся, діти ще не освоїли незвичні норми поведінки, та і просидіти 30 хвилин, не відволікаючись, в цьому віці достатньо складно. Постарайтеся поговорити з вашим школярем про те, що уміння поважати іншого, коли той працює – дуже цінне уміння. Обов'язково хваліть, якщо він витримав подібне випробування з честю. Стимулюйте допомогу дітей один до одного, не заохочуйте позицію "моя хатина з краю", - хто знає, можливо, саме взаємодопомога і добре відношення між однокласниками допоможе вашій дитині у важкий момент.